

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ**

**ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Μέρος 2 (Ποινικές Υποθέσεις)

8 Ιανουαρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΝΤΖΙΑΝ ΝΕΤΖΙΗΠ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5552.)

Απειλή βιαιοπραγίας κατά παράβαση του άρθρου 91 (γ) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Η απειλή πρέπει να έχει πραγματικό έρεισμα και να δημιουργεί εξ αντικειμένου τη δυνατότητα εκφοβισμού προς τον σκοπό αποτροπής εκτέλεσης καθήκοντος.

5 *Ανησυχία κατά παράβαση των άρθρων 95 και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ 154*

Απόδειξη — Ευρήματα γεγονότων — Απουσία ευρήματος ως προς ποιά από τις συγκρουόμενες μαρτυρίες των δύο κριθέντων ως αξιόπιστων μαρτύρων ανταποκρίνεται στην αλήθεια — Ποιές οι επιπτώσεις.

Απόδειξη — Αξιολογία μαρτύρων και προσδιορισμός γεγονότων αναφορικά με την κατηγορία — Αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του εκδικάζοντος δικαστηρίου. 5

Ποινή — Συντρέχουσες ποινές φυλάκισης τριών και ενός μηνός αντίστοιχα — Ακύρωση της ποινής από το Εφετείο στην πρώτη κατηγορία — Αντικατάσταση της ποινής με διάταγμα για κατάθεση εγγύησης για ποσό ΛΚ250.- για ένα χρόνο τήρησης της τάξης στη δεύτερη κατηγορία. 10

Γραφείο παραπόνων Αστυνομίας — Κατά πόσο αποτελεί δημόσιο χώρο στην έννοια του άρθρου 4 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.

Ο κατηγορούμενος και ωρισμένοι άλλοι Τουρκοκύπριοι μετέβησαν στα γραφεία της Κ.Υ.Π. στη Λεμεσό να διαμαρτυρηθούν όταν θορυβήθηκαν από φήμες που έφεραν την Αστυνομία να θεωρεί σαν υπαίτιους Τουρκοκυπρίους για βομβιστική ενέργεια εναντίον Τράπεζας στη Λεμεσό. 15

Λόγοι έφεσης κατά της καταδίκης στην 1η κατηγορία.

1. Τα ευρήματα που την στοιχειοθετούσαν ήταν ασυμβίβαστα με τη μαρτυρία μάρτυρα που κρίθηκε αξιόπιστος. 20

2. Η απειλή ήταν κενή περιεχομένου (idle threat) χωρίς τον χαρακτηριστήρα εκφοβισμού που προνοεί το άρθρο 91 (γ) για θεμελίωση του αδικήματος.

Ο μόνος λόγος έφεσης κατά της καταδίκης στη 2η κατηγορία ήταν ότι το γραφείο παραπόνων της Αστυνομίας όπου έλαβε χώρα η ανησυχία δεν αποτελούσε δημόσιο χώρο βάσει του άρθρου 4 του Κεφ. 154. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι: 30

1. Στοιχειοθέτηση της κατηγορίας με αναφορά και στις δύο μαρτυρίες που κρίθηκαν αξιόπιστες είναι αδύνατη.

2. Η απουσία ευρήματος ως προς ποιά μαρτυρία ανταποκρίνεται στην αλήθεια καθιστά αβέβαιη την ετυμηγορία του Δικαστηρίου. 35

3. Όπου διαπιστώνεται σύγκρουση μεταξύ μαρτυρίας μαρτύρων που κρίνονται αξιόπιστοι, η κρίση για τα πραγματικά γεγονότα ανάγεται στο Δικαστήριο.

4. Το γραφείο παραπόνων της Αστυνομίας αποτελεί δημόσιο χώρο στην έννοια του άρθρου 4 του Κεφ. 154.
- 5 5. Ο εφεσείων αθώνεται και απαλλάσσεται στην πρώτη κατηγορία. Η ποινή στη δεύτερη κατηγορία παραμερίζεται δεδομένου ότι είναι συνυφασμένη με την ποινή της πρώτης κατηγορίας και ο καθορισμός της έγινε μέσα στο πλαίσιο της γενικής εκτίμησης των συναφών αδικημάτων για τα οποία κρίθηκε ένοχος ο εφεσείων, και αντικαθίσταται με διάταγμα για την κατάθεση εγγύησης για ποσό ΛΚ250.- για ένα χρόνο τήρησης της τάξης.
- 10

Η έφεση επιτρέπεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Georghiou v. Republic (1984) 2 C.L.R. 65.

15 *Kallenos v. Police (1969) 2 C.L.R. 210.*

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ντζιάν Νετζιήπ ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 25.11.91 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 1989/91) στην κατηγορία 1) της απειλής βιαιοπραγίας κατά παράβαση του άρθρου 91 (γ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και 2) της Ανησυχίας κατά παράβαση των άρθρων 95 και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Μιχαηλίδη Α.Ε.Δ. σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 3 μηνών και 1 μηνός αντίστοιχα.

20

25

Π. Παύλου, για τον εφεσείοντα.

Μ. Μαλαχτού - Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

30 *Cur. adv. vult.*

Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής -

35 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων και ορισμένοι άλλοι Τουρκοκύπριοι, που διαμένουν στη Λεμεσό, θορυβήθηκαν από φήμες που έφεραν την Αστυνομία να αποδίδει σε Τουρκο-

κυπρίους βομβιστική ενέργεια στη Λάρνακα σε βάρος τράπεζας κατά τη διάρκεια του πολέμου στον Αραβικό (Περσικό) Κόλπο. Μαζί με τον αδελφό του, τον συγκατηγορούμενό του στο Επαρχιακό Δικαστήριο, και τρεις άλλους Τουρκοκυπρίους, επισκέφθηκαν τα γραφεία της Κ.Υ.Π. στην Αστυνομική Διεύθυνση Λεμεσού για να διαμαρτυρηθούν. Όπως διαπίστωσε το πρωτόδικο δικαστήριο ο εφεσείων διατύπωσε τη διαμαρτυρία του με τρόπο έντονο και προκλητικό χρησιμοποιώντας απρεπή γλώσσα. Κατά την προβολή της διαμαρτυρίας δημιουργήθηκε επεισόδιο το οποίο οδήγησε στην πρόσαψη δύο κατηγοριών σε βάρος του εφεσείοντα για τις οποίες κρίθηκε ένοχος από το Επαρχιακό Δικαστήριο:

(α) Απειλή βιαιοπραγίας κατά παράβαση του άρθρου 91 (γ) του Ποινικού Κώδικα, και

(β) Ανησυχία κατά παράβαση του άρθρου 95 του Ποινικού Κώδικα.

Την πρώτη κατηγορία στοιχειοθέτησε, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, η εκστόμηση της πιο κάτω απειλής προς τον παραπονούμενο (Η. Ηροδότου), Λοχία της Αστυνομίας: "Προσέξτε τζιαί αν πιάσετε κανένα Τουρκοκύπριο εγώ εν να σας καθάρισω". Το αδίκημα της ανησυχίας είχε ως αντικείμενο τη συμπεριφορά του εφεσείοντα (θορυβώδη και προκλητική) στο δεύτερο στάδιο του επεισοδίου που έλαβε χώρα στο δωμάτιο παραπόνων της Αστυνομίας.

Το δικαστήριο απάλλαξε τον εφεσείοντα από τρίτη κατηγορία για επίθεση εναντίον αστυνομικού οργάνου εξαιτίας του χάσματος μεταξύ της μαρτυρίας του παραπονούμενου, (αστυνομικού Ν. Κυριάκου), και της μαρτυρίας άλλου μάρτυρα της Κατηγορίας. Εκτός από τους δύο αστυνομικούς οι οποίοι κατέθεσαν, των οποίων η αξιοπιστία έγινε δεκτή από το πρωτόδικο δικαστήριο, κατέθεσε και τρίτος μάρτυρας κατηγορίας, ένας από τα μέλη της ομάδας των διαμαρτυρούμενων Τουρκοκυπρίων, ο Ν. Πακτιάν του οποίου η αξιοπιστία, όπως προκύπτει από την

απόφαση, επίσης έγινε δεκτή.

Η καταδίκη στην πρώτη κατηγορία προσβάλλεται για δύο, ουσιαστικά, λόγους:

5 (α) Επειδή τα ευρήματα που τη στοιχειοθετούν δε συμβιβάζονται με τη μαρτυρία του Ν. Πακτιάν, και

10 (β) Επειδή η απειλή, έστω και αν γίνει δεκτό ότι έγινε, ήταν κενή περιεχομένου (*idle threat*), γεγονός που της αποστερούσε τον εκφοβιστικό χαρακτήρα που απαιτείται από το άρθρο 91 (γ) για τη θεμελίωση του αδικήματος.

15 Για την απόδειξη της πρώτης κατηγορίας κατάθεσαν ο παραπονούμενος Ηροδότου, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι ο εφεσείων τον απείλησε ότι αν συλλάβουν οποιοδήποτε Τουρκοκύπριο "εγώ εν αν σας καθάρισω", και ο Νιαζί Πακτιάν ο οποίος κατάθεσε ότι η φράση που χρησιμοποιήθηκε ήταν "θα καθαρίσουμε την αστυνομία", με την οποία, όπως ο μάρτυρας επεξήγησε, ο εφεσείων και οι συνοδοί του εννοούσαν "θα καθαρίσουμε την υπόθεση". Νωρίτερα 20 στην κατάθεση του ο Πακτιάν είπε ότι τα όσα ελέγχθησαν από τον εφεσείοντα δεν είχαν απειλητικό χαρακτήρα, αλλά μορφή διαμαρτυρίας, λέγοντας ότι θα κατάγγελλε την υπόθεση στις αστυνομικές αρχές και ότι θα υπέβαλλε παράπονο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

25 Η αξιοπιστία των μαρτύρων και η αξιολόγηση της μαρτυρίας τους αποτελούν αρμοδιότητα του πρωτόδικου δικαστηρίου. Η σταχυολόγηση της αποδεκτής μαρτυρίας και ο προσδιορισμός των γεγονότων αναφορικά με το επί- 30 δικο θέμα, την κατηγορία, αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του εκδικάζοντος δικαστηρίου. Μόνος γνώμονας για τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι η αλήθεια. (Βλ. μεταξύ άλλων *Georghiou v. Republic* (1984) 2 C.L.R., 65). Όπου διαπιστώνεται διάσταση, ή ακόμα σύγκρουση 35 μεταξύ της μαρτυρίας μαρτύρων που κρίνονται αξιόπιστοι, η διαπίστωση των πραγματικών γεγονότων ανάγεται στο δικαστήριο. Οποιαδήποτε παράλειψη του δικαστηρίου

για τη διαλεύκανση γεγονότων για τα οποία υφίσταται σύγκρουση ή διαφωνία μεταξύ αξιόπιστων μαρτύρων δημιουργεί ρήγμα στην ετυμηγορία του δικαστηρίου στο βαθμό και έκταση που συναρτάται μ' αυτά τα γεγονότα.

5 Στην προκειμένη περίπτωση έγινε αποδεκτή, όπως συνάγεται από την απόφαση, τόσο η μαρτυρία του Μ.Κ. Ηροδότου, όσο και του Μ.Κ. Πακτιάν για τα διαδραματισθέντα. Η μαρτυρία τους δίσταται στο ουσιώδες σημείο ως προς το περιεχόμενο της απειλής και του πλαισίου μέσα στο οποίο διατυπώθηκε. Η στοιχειοθέτηση της κατηγορίας με αναφορά και στις δύο μαρτυρίες είναι αδύνατη. 10 Η μαρτυρία του Πακτιάν είναι ασυμβίβαστη με τη διάπραξη του αδικήματος. Συνάρτηση της καταδίκης με τη μαρτυρία και των δυο κριθέντων ως αξιόπιστων μαρτύρων είναι αδύνατη. Στην απουσία ευρήματος ως προς το ποιού 15 η μαρτυρία ανταποκρίνεται στην αλήθεια η ετυμηγορία του δικαστηρίου καθίσταται αβέβαιη επειδή τα λειτουργικά ευρήματα του δικαστηρίου συνάδουν εξίσου με την καταδίκη και την αθώωση.

Υπό το φως αυτής της διαπίστωσης η καταδίκη πρέπει να παραμεριστεί και να αντικατασταθεί με απαλλαγή και αθώωση του εφεσείοντα. 20

Δεν παρίσταται ανάγκη να εξετάσουμε κατά πόσο αποδοχή της εκδοχής του Ηροδότου θα αποδείκνυε την κατηγορία ενόψει του περιεχομένου της απειλής. Υποδεικνύουμε μόνο ότι προκύπτει από το κείμενο του άρθρου 91 (γ) ότι η απειλή πρέπει να έχει πραγματικό έρεισμα και να δημιουργεί εξ αντικειμένου τη δυνατότητα εκφοβισμού προς το σκοπό αποτροπής εκτέλεσης καθήκοντος. Κενή απειλή, δηλαδή απειλή η οποία λόγω του εξωπραγματικού χαρακτήρα της ή των συνθηκών κάτω από τις οποίες διατυπώθηκε, δε στοιχειοθετεί πρόθεση εκφοβισμού. (Βλ. μεταξύ άλλων *Kallenos v. Police* (1969) 2 C.L.R., 210). 25 30

Το γραφείο παραπόνων της Αστυνομίας αποτελεί δημόσιο χώρο με την έννοια που ενέχει ο όρος στο Κεφ. 154 (Άρθρο 4), δεδομένου ότι επιτρέπεται η είσοδος του κοι- 35

5 νού για την υποβολή παραπόνων. Η εισήγηση του εφεσείου-
ντα περί του αντιθέτου, που είναι και ο μόνος λόγος αμ-
φισβήτησης της καταδίκης στη δεύτερη κατηγορία, στερεί-
ται ερείσματος. Η ακύρωση της καταδίκης στην πρώτη
10 κατηγορία συνεπάγεται και τον παραμερισμό της ποινής
των 3 μηνών φυλάκισης η οποία επιβλήθηκε. Η φυλάκιση
1 μηνός στην κατηγορία της ανησυχίας πρέπει επίσης να
15 παραμεριστεί δεδομένου ότι είναι συνυφασμένη με την
ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στην πρώτη κατηγορία
και καθορίστηκε στο πλαίσιο της γενικής εκτίμησης της
βαρύτητας των συναφών αδικημάτων που κρίθηκε ότι διέ-
πραξε ο εφεσείων. Η ποινή αντικαθίσταται με διάταγμα
20 για την κατάθεση εγγύησης από τον εφεσείωντα για ποσό
£250.- για 1 χρόνο να τηρεί τους νόμους και να είναι
καλής διαγωγής.

20 Η έφεση επιτρέπεται. Ο εφεσείων αθωώνεται και απαλ-
λάττεται στην 1η κατηγορία. Η ποινή για την κατηγορία
της ανησυχίας υποκαθίσταται με διάταγμα για εγγύηση ως
ανωτέρω.

Η έφεση επιτρέπεται.